

Yollar

Ahmet Haşim

Yollar — Ahmet Haşim

İlk yayın: Göl Saatleri (1921)

Ahmet Haşim 1933 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu’nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır:

<https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Yollar&oldid=140720> (revizyon 140720). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansı ile paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

Bir lamba hüznüyle
Kısıldı altın ufuklarda akşamın güneşi;
Söndü göllerde aks-i girye-veşi
Gecenin âvdet-i sükuniyle

Yollar
Ki gider kimsesiz, tehî, ebedi,
Yollar
Hep birer hatt-ı pür sükut oldu
Akşamın sine-i gubârında.

Onlar
Hangi bir belde-i hayale gider,
Böyle sessiz ve kimsesiz şimdi?

Meftûr
Ve muhterîz yine bir nefha-i hayal esiyor;
Bu nefha dalları bâtab ü bîmecal uyutur.
Sonra eyler giyâhı nâlende,
Sonra âgûş-u ufk içinde ölür...
Ey kalb!
Seni öldürmesin bir sâye-i şeb,
İşte bir dest-i sâhir ü mahfî
Sana nûr-ı nücûmu indirdi.

Kuruldu işte, mesâfât içinde, lâl-i mesâ
Bütün meâbid-i hiss ü meâbid-i hulyâ
Bütün meâbid-i mechule-i ümmîd-i beşer...
Gurûb içinde bu eşkâl-i bîhudud-ı zehep
Zücâc-ı san'at ü fikretle yükselirler hep;
Büyük denizlere benzer eteklerinde sükût,
Sükût-ı namütenâhi, sükût-ı namahdût,
Sükût-ı afv ü emel...

Bir el
Derîçelerde bir altın ziya yakıp indi,
Aktı âb-ı sükûta yıldızlar
Bütün sular zehebî lerzelerle işlendi.

Tâ öteden
Şimdi zer gözleriyle tâ öteden
Gam-ı ervâhı vecde davet eder
Bütün meâbid-i mechule-i ümid-i beşer.
Bütün meâbid-i vecdın soluk ilaheleri
Birer birer iniyor, gözlerinde rüyalar;
Dudaklarında ziyâdâr ve muhteriz titrer
Akşamın buse-i huzû-eseri.

Soluk ve gölgeli simalarında reng-i mesâ
Nakşeder bir teheyycü-i rüya:
Biri yorgun sema-yı lâle bakar,
Biri bir gölge meşy ü gâşyile
Miyâh-ı râkideye samt ü hâb içinde akar;
Biri bir erganûn-ı eb'âdı
Dinliyor gölgelerde ser-bezemin,
Biri altın gözüyle, güya ki,
Sana ey kalb-i müphem ü bâkî
"Gel!" diyor.
Lakin
İnıyor
İşte leylin zalâm-ı bîdâdı...

Yollar

Ah ey kimsesiz giden yollar,
Yolların ey sükût-ı hüzn-eseri,
Bugünün inmeden şeb-i kederi,
Meâbid-i emel ü histe sönmeden bu ziya,
Ölmeden onların ilaheleri,
Ah gitmez mi, kimsesiz, sessiz
Yollar,
Ah gitmez mi hatt-ı sâkitiniz,
Şimdi zer gözleriyle, tâ öteden
Tâ öteden
Gam-ı ervâhı vecde davet eden
Uzak meâbid-i pür-nûr-ı vecd ü rüyaya
Ki câbecâ kapıyor bâb-ı vâ'dini sâye.